

DE GALOOIE TE LOKER: MIDDELEEUEWSE MOTE EN BRANDRESTENGRAF

Na de proefcampagne van 1976, werden de systematische opgravingen van de Galooiemote verder gezet⁽⁴⁰⁾. Hiertoe gingen wij over tot een volledige controle van het moteplateau, tot het nader lokaliseren van de gracht en tot sondering van de voormote (fig. 66). Bovendien werd nagegaan of nog andere Romeinse sporen dan het vorig jaar aangetroffen brandrestengraf konden worden gevonden.

Er werden echter geen andere graven meer gevonden. Wel werd op ongeveer 1 m van het graf (sleuf 6) een brandlaag aangesneden (fig. 67). Het resterend deel van de crematie werd hier bijgezet in een ondiepe kuil, waarin tevens een Iste-eeuws bekertje werd aangetroffen. Het gaat dus wel degelijk om een geïsoleerde begraving, aangelegd in een lichte natuurlijke verhevenheid, die als het ware als grafheuvel heeft dienst gedaan. Immers het oud oppervlak, dat deze verhevenheid afsluit, en waarboven de mote werd opgeworpen, werd nergens — noch door het graf, noch door de brandlaag — doorsneden en heeft zich dus pas in de Romeinse of post-Romeinse periode gevormd.

De op de voormote uitgevoerde sondering (sleuven 18 en 20) leverde geen archeologische sporen op: ofwel is er geen bewoning geweest; ofwel is elke aanduiding ervan verdwenen.

Vorig jaar was er nogal wat onduidelijkheid wat betreft de opbouw van de mote. De nieuwe gegevens laten nu echter toe een duidelijk tweefazig systeem in de moteopbouw te onderscheiden. De eerste opwerping (tot ongeveer 2 m hoogte) wordt afgedekt door een loopvlak, dat over het overgrote deel van het moteplateau kon worden gevolgd. Wij mogen er vermoedelijk van uitgaan dat op de mote een houten toren werd opgericht. Twee zware paalgaten en wat huttenleem steunen deze veronderstelling.

De aard van het oudste loopvlak wijst erop dat deze eerste fase slechts van korte duur moet zijn geweest. Al gauw werd een bakstenen toren van ongeveer 3,50 bij 4 m opgetrokken. De uitbraaksleuf van deze toren (sleuven 12-13-15) bevatte een grote hoeveelheid brokstukken van gele bakstenen. De toren werd *ingemottet*, t.t.z. de benedenverdieping kwam onder de grond terecht door ophoging van de mote. Het loopvlak, dat aan deze toren moet beantwoorden, is volledig verdwenen. Wel werden op de rand van het moteplateau (sleuven 2-5-7-14) nog sporen aangetroffen van wat naar analogie met andere sites, de fundering van een omheiningsmuur zou kunnen geweest zijn: een bandvormige zone met een grote hoeveelheid opgestapelde kleine fragmenten ijzerzandsteen.

⁴⁰ Onze dank gaat uit naar het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Heuvelland, wiens administratieve tussenkomst de opgravingen mogelijk maakte.

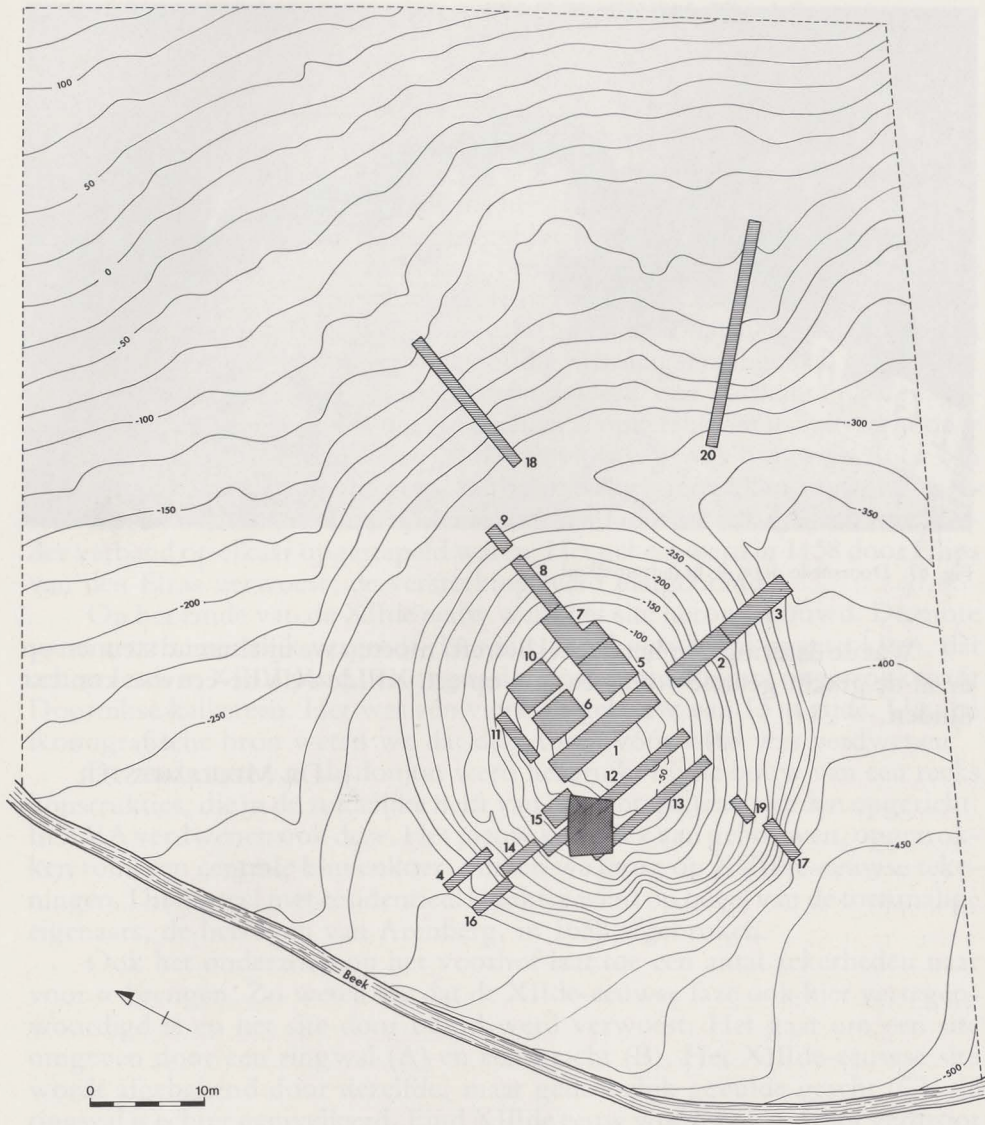

Fig. 66. Topografische kaart met lokalisatie van de toren.

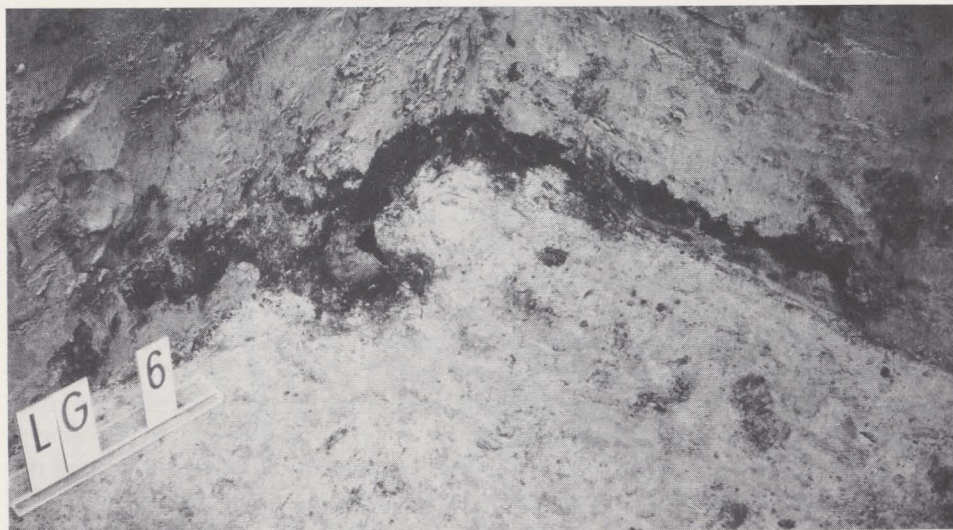

Fig. 67. Doorsnede door de brandrestenkuil.

Wat de datering van het geheel betreft, moeten we uitsluitend steunen op de in de gracht gedane vondsten, die op een XIIIde-XIVde-eeuwse context duiden.

J. DE MEULEMEESTER